

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3351/2022
19.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Мирјане Андријашевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ..., против тужених Компаније „International CG“ д.п. Београд, у стечају, чији је пуномоћник Игор Ивановић, адвокат из ..., Компаније „Generalexport“ д.п. Београд у стечају, чији је пуномоћник Живка Спасић, адвокат из ..., Агенције за вођење спорова у поступку приватизације Републике Србије, Београд, као правног следбеника тужене Агенције за приватизацију, чији је пуномоћник Марија Ивановић, адвокат из ... и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4152/21 од 02.03.2022. године, на седници одржаној 19.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације Републике Србије, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4152/21 од 02.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације Републике Србије, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4152/21 од 02.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 195/16 од 26.02.2016. године, ставом првим изреке, прекинут је поступак у овој правној ствари у односу на тужену Компанију „Generalexport“ д.п. Београду у стечају. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезане тужене Компанија „International CG“ д.п. Београд и Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, као правног следбеника Агенције за приватизацију, да тужиоцима солидарно исплате износе са законском затезном каматом ближе одређене овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца, којим су тражили да се обавезе тужена Република Србија да им солидарно заједно са првотуженим и трећетуженим исплати износе са законском затезном каматом, ближе наведене овим ставом изреке, као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена Компанија „International CG“ д.п. Београд и

тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације из Београда, да тужиоцима солидарно накнаде трошкове поступка у укупном износу од 429.200,00 динара, са законском затезном каматом од 22.02.2016. године као дана пресуђења до исплате. Ставом петим изреке, обавезани су тужиоци да туженој Републици Србији солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 34.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4152/21 од 02.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације и потврђена првостепена пресуда у ставу другом и четвртм изреке у односу на ову тужену. Ставом другим изреке, одбачена је жалба тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације изјављена у односу на став трећи изреке првостепене пресуде, као недозвољена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације је благовремено изјавила посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, ради разматрања правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, сходно члану 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд налази да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене Агенције, као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса, нити правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе и новог тумачења права, имајући у виду став изражен у пресуди Врховног касационог суда Рев2 1341/16 од 31.01.2018. године, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате, поднета је 02.03.2016. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 552.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање и у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке

Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**